

Ἄποψε

Οἱ ἐλιές φάνηκαν πίσω σου.
Ἄποψε θὰ φᾶμε τὸ ψωμί μὲ λάδι
ἀπόψε ἐὺ ἀνάμεσα στὶς ἐλιές
θὰ ζεῖς χελιδόνι
νὰ σ' ἀκούω νὰ κυλάμε μουσικά
παντοῦ.

Μιά ζωγραφιά

Πλάι στὸ ποτάμι
σὲ ζωγραφίζω
μὲ χρώματα νερένια
μὲ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ.
Ἄποψε σὲ χωράω σ' ὄλο τὸν κόσμο.

Κράτῃσα τὸ κεφάλι σου

Κράτῃσα τὸ κεφάλι σου
τραγουῖδι τὰ μαλλιά σου
ποτάμι
τραγουῖδι τὰ χέρια σου
μὲ πᾶνε
τραγουῖδι τὰ μάγουλά σου
κάτω ἀπὸ τὰ μάτια σου
τὰ ὄραϊα.

Σ' ἀκούω

Σ' ἀκούω.
Εἶσαι ὁ ἄνεμος εἶμαι ἡ πέτρα τῶν ἐπο-
χῶν.
Σ' ἀκούω.
Εἶσαι ἡ βροχὴ εἶμαι τὸ χῶμα ποὺ σὲ
πίνω.
Κι ἔρχεσαι καὶ μένω
κι ἔρχεσαι σὺ ἢ νύχτα
καὶ μένω ἐγὼ πάντα ἢ μέρα
νὰ σὲ πολεμῶ καὶ νὰ χαίρουμαι.

Κάτω στὴν αὐλή μας

Φκιάξαμε ἓνα τραγουῖδι νάναπνέουμε
κάτω στὴν αὐλή μας τὴν πληγωμένη.
Πήραμε καὶ δυὸ χορτάρια
νὰ τραγουδάμε

τάπομεσήμερα ἀνάμεσα στὶς βαρυσή-
μαντες φωνές.
Σὲ λίγο πρέπει νὰ χαροῦμε.

Ἕνας δρόμος

Πάνω ἀπὸ τὶς στέγες τῶν σπιτιῶν
οἱ παιδιάστικες φωνές
τὰ χελιδόνια
ἓνας δρόμος
γιορτερός.

Τὸ καμᾶρι

Ἐραῖος καὶ σκληρὸς σάν τὸν καιρὸ
περνοδιαβαίνει στὰ ἄλώνια
μὲ χίλια πουλιὰ καὶ χίλια χρώματα.
Ἕνα παιδί κι ἓνα ἄλογο στέκουν πα-
ράμερα
καὶ καμαρώνουν.

Προετοιμασία

Ἡ γριά χτένισε τὰ μαλλιά της
μὲ χαλίκια ποταμιοῦ.
Ἔστερα τὰ στόλισε μ' ἄρωμα νεροῦ
καὶ κίνησε ὄλη
γῆ
νὰ κόψει τὸν καιρὸ
πόρτα
καὶ νὰ κοιμηθεῖ.

Βιάζομαι

Φωνάζω τὸ νερὸ ποὺ διάζεται
διάζομαι νὰ σοῦ πῶ γειά σου
νὰ κρατήσω τὸ ρυθμὸ τῶν δημάτων σου
γιὰ τὸ βράδυ
ποὺ δὲν θᾶχω ρολοῖ νὰ μετράω
τὰ δέντρα τῶν ἴσκιων σου.
Μὲ τοὺς μίσχους τῆς μορφῆς σου
κρατήθηκα καὶ ξημέρωσα.

Ἐξόρμηση

Τὸ παιδί μὲ τὰ μεγάλα μάτια
μάζεψε τὰ ὄνειρά του ἓνα δεμάτι ἀνοι-

